

PABLO GONZÁLEZ MARINAS, LÍDER DELS ESCINDITS DE COALICION GALEGA

Crear la gran força galleguista

Aquest polític tenaç i idealista va pujar a la llista de líders i personatges populars de la mà dels reformistes. Una encertada campanya d'imatge el convertí en líder d'una formació, Coalicion Galega, que finalment s'ha dividit en dos sectors irreconciliables. Pablo González Marinas manté, però, l'esperança d'articular una organització que, amb la bandera d'un nacionalisme interclassista, recupere la il·lusió que va desvetllar el naixement del partit ara trencat.

La trajectòria política de Pablo González Marinas es caracteritza per un passat centrista i la seua militància actual en les files del nacionalisme moderat. Aquest jove polític, casat i pare de quatre fills, va renàixer a Madrid a recer de les conseqüències del maig francès, quan era professor de Dret a la Complutense. Va tornar a Galícia a començament de la dècada dels setanta i va participar activament en l'articulació de forces democràtiques autonòmiques, però en els seus primers passos electorals va tenir poca sort. No es va desanimar i va saber esperar el moment escaient per tornar-hi.

La seua elecció com a candidat dels reformistes gallecs a la presidència de la Xunta, en els darrers comicis, li va permetre, amb el suport d'un partit en fase de maduració, sacsejar la consciència social del país per a «assolir un profund procés de renovació social». Va recórrer ciutats i pobles amb missatges precisos. Va defensar una autonomia amb contingut

Als quaranta-dos anys, Pablo González Marinas, professor de dret administratiu i diputat al Parlament autonòmic, vol liderar un partit que porte el nacionalisme gallec a les cotes de poder que ha estat incapaç d'aconseguir en les últimes dècades.

Xosé L. Garcia

econòmic per canviar les caduques estructures econòmiques gallegues i per crear riquesa i iniciar un veritable autogovern.

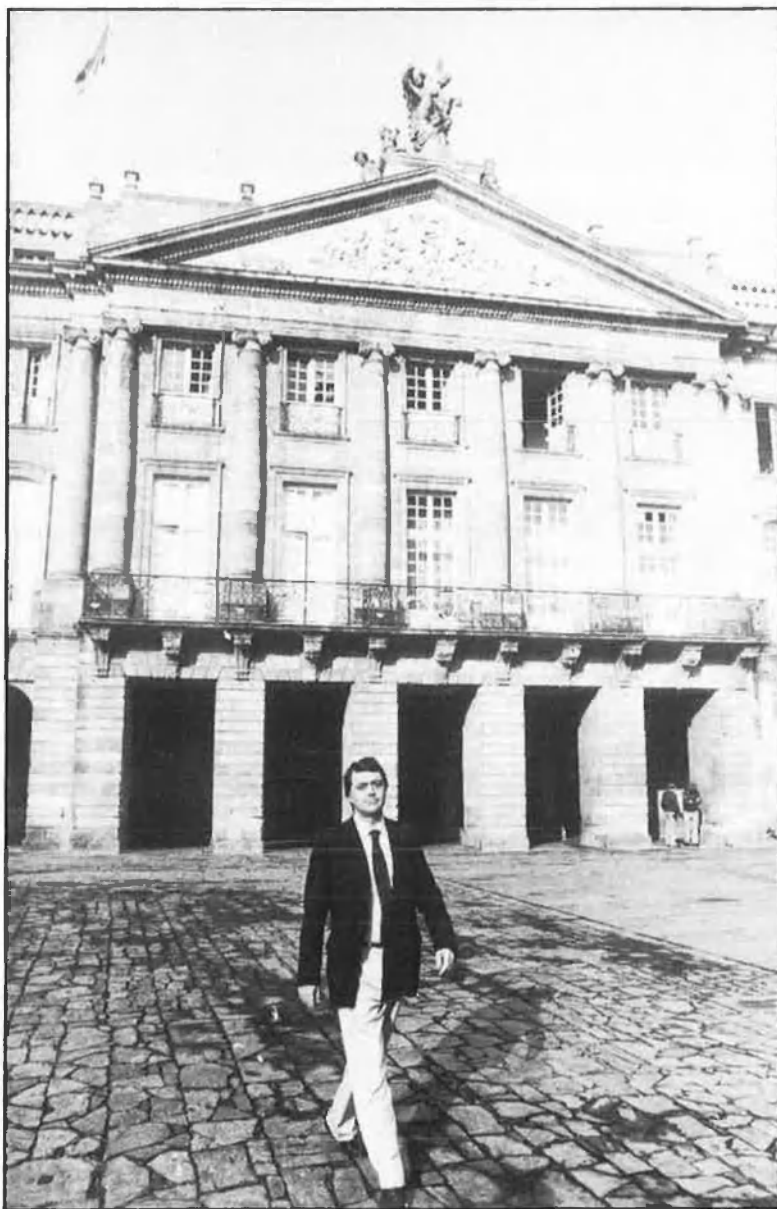
—*El galleguisme no acaba de trobar una organització que òmpliga el buit històric que ha presidit la vida política de la comunitat autònoma. ¿En quin moment es troba aquest nacionalisme que treballa per un partit estable?*

—Estem en una etapa de floriment d'aquest nacionalisme i, d'alguna manera, davant d'una profunda reflexió

de futur. A Galícia, com a la resta de l'estat, hi ha un intent de construir el mapa polític sobre el pur bipartidisme estructural, sobre la dialèctica esquerres-dretes. Resulta difícil trencar amb aquest mecanisme, sobretot des de la nostra concepció del nacionalisme interclassista, que pren com a punt de referència l'organització i el sentiment de la pàtria, de la terra i de la defensa del propi país en el qual sorgeix. És un moment important per al nacionalisme, després d'aquests anys d'autonomia, de cara a prendre consciència que cal crear d'una vegada la gran força galleguista, amb un clar sentit de progrés, que siga capaç de governar aquest país.

—*¿Quines són les raons per les quals entén que aquest és el moment adequat per a la conformació d'una nova força política?*

—El projecte que fou Coalicion Galega va tenir un important ressò en les últimes eleccions gallegues en trencar amb el bipartidisme i

NURKOS TOBATO

«Per damunt de "l'Europa dels mercaders", busquem construir l'Europa de les nacions i de les pàtries. Som, doncs, nacionalistes i universalistes».

aplegar moltes voluntats en el sentiment nacionalista que nosaltres encarnàvem. Preteníem de fer un nacionalisme obert, amb un sentit molt modern d'interrelació, no sols amb altres forces polítiques espanyoles, sinó també europees. Jo continue mantenint aquestes tesis en un moment en què, per damunt d'aquesta Europa dels «mercaders», busquem construir l'Europa de les nacions i de les pàtries. En aquest sentit, nosaltres som nacionalistes i universalistes.

—*La filosofia que vostè defensa ja apareixia en el programa de Coalición Galega, partit que encara viu les seqüeles d'una divisió i amb el qual vostè manté un plet legal per les sigles. ¿Per què no va ser possible la consolidació d'aquesta organització?*

—Hi ha moltes causes endògenes i exògenes. Pel que fa a les segones, podem apuntar el clima favorable al bipartidisme, mentre que en les endògenes hem d'anotar els avatars viscuts per l'organització, amb posicions molt contràries entre els membres de

la direcció i amb un constant debat entre optar pel nacionalisme o participar en les operacions per buscar una alternativa de centre-dreta. Quan les coses anaven bé, amb resultats electorals satisfactoris, com s'esdevingué en els comicis autonòmics, ningú no plantejava problemes d'escissions. Però, tan bon punt arribà el fracàs en les eleccions generals, les persones que hi havia en el projecte sense convicció nacionalista desfermaren una lluita per abandonar aquests principis. En perdre, alguns dirigents, la fe en el propi projecte polític, es va produir una frustració i una divisió.

—*Després de l'escissió, ¿considera que els nacionalistes són només els qui presten suport a les seues propostes i les dels altres quatre diputats que han format fa poc l'Agrupación Progresista e Galeguista?*

—No m'agradaria fer afirmacions determinants sobre aquesta qüestió, però resulta evident que els qui creiem en un projecte nacionalista estem en l'Agrupación Progresista e Galeguis-

ta, i la major part de les bases de Coalición Galega prompte participaran amb nosaltres en la creació d'una nova formació política. Els qui continuen amb les sigles de Coalición Galega ja han anunciat la intenció d'acudir als comicis municipals amb el PDP, amb els centristes i amb d'altres forces de dreta. Nosaltres, però, diem que els nacionalistes no tenim dret al cansament i que continuarem lluitant pel manteniment del projecte que en un moment donat va significar Coalición Galega.

—*La ruptura de Calición Galega va arribar precedida d'enfrontaments personals i amb una llarga batalla, que encara continua, per aconseguir la propietat de les sigles. Aquests fets s'han interpretat com un símptoma de l'existència de nombrosos problemes personals entre membres de la direcció «coaga». ¿En quina mesura van influir aquests en l'escissió?*

—Els enfrontaments personals, quan es tracta de gent normal, sorgei-

xen al final. Si n'hi hagué, van ser poc importants. Les diferències eren, fonamentalment, polítiques. D'acord amb els darrers esdeveniments, no hi ha dubte que les discrepàncies estaven entre un sector centrista i un altre sector galleguista. Però, a més d'aquestes posicions contràries, crec que hem de destacar que hi hagué problemes de «pressa política». Alguns membres de la direcció no van entendre el paper d'un partit de l'oposició, potser per estar acostumats a actuar des del poder o amb connivència amb qui l'exerceix. Sempre defensaren estructures caduques, com les Cambres Agràries, i mai no van voler lluitar per una política moderna, mirant al futur.

—*¿Quin és l'eix de la seua concepció ideològica?*

—Jo defenso una organització galleguista. Això té una identitat ideològica i de compromís polític. El centrisme és una posició topogràfica. És per això que els qui no van creure mai en Coalición Galega sempre van dir que s'havia de fer centrisme galleguista. Aquesta posició he considerat que era errònia i d'aquí ve que constantment haja dit que cal fer galleguisme, si es vol, exercit des d'una posició de centre. Entenc que el nacionalisme ha de ser interclassista, perquè la reconstrucció d'un poble interessa tots els qui se senten identificats amb aquest projecte i amb aquest compromís.

—*Arran de la ruptura de Coalición Galega sorgiren nombroses especulacions sobre la immediata creació del nou partit. Això no obstant, el temps passa sense que es done aquest pas. ¿Per a quan n'és prevista la constitució?*

—Som molt respectuosos i molt cautelosos amb les decisions judicials. Hi ha una demanda presentada pel nostre sector per presumptes irregularitats de l'actual direcció, que ha estat admesa a tràmit. Aquesta qüestió es resoldrà ràpidament, amb una sentència sobre la propietat de les sigles. Volem saber com acaba el procés judicial. Això no obstant, hem fet assemblees en totes les províncies, on hem tingut una participació massiva i hem comprovat que la major part dels comitès del partit estan disposats a continuar en una formació nacionalista.

De moment, el centre de les nostres actuacions gira al voltant de l'Agrupació Progresista e Galeguista, que integrem cinc diputats i de las Mocedades Nacionalistas. Quan sapiem si podem utilitzar o no les sigles de Coalición Galega, formarem el nou partit, per al qual encara no s'ha decidit el nom.

—*¿Compten amb el suport econòmic necessari per garantir la consolidació de la nova organització?*

—Seria prematur parlar de compromisos concrets, tot i que hi ha una expressió que sent cada dia: «agora sí» (ara sí). Molta gent, entre la

«Jo defenso una organització galleguista».

qual podem citar galleguistes, comerciants, empresaris i professionals, comenten que, després de la marxa del sector que no creia en el nacionalisme, serà possible dur endavant una organització forta, que compte amb possibilitats de governar a mitjà termini.

—*L'Agrupación Progresista e Galeguista ja va anunciar el seu suport a una central sindical, la CXTG (Central Xeral de Treballadores Galegos), en els comicis sindicals i manté unes estretes relacions amb totes les organitzacions nacionalistes. ¿Com intenteu dur a cap una política de col·laboració amb aquests partits i sindicats?*

—Les forces nacionalistes d'esquerra tenen amb nosaltres un punt de coincidència realment impor-

tant: són nacionalistes. Tot i que no compartim la seua configuració ideològica de classe, hem comprovat en el parlament autonòmic que hi ha molts punts de coincidència en el plantejament de qüestions reals de Galícia, que moltes voltes es desvirtuen per un tractament bipartidista.

—*¿I quina política d'aliances duran a cap a nivell d'estat?*

—Volem tenir relacions amb les forces nacionalistes de l'estat. Intentarem entrar en contacte amb Convergència, amb el Partit Nacionalista Basc i amb Solidaritat Basca. Però no descartem canvis d'impressions amb altres organitzacions. Ara mateix tenim altres prioritats, com l'estructuració del nou partit. Quan complim aquesta etapa, reforçarem els nostres contactes amb organitzacions de les distintes nacionalitats de l'estat i de diversos pobles d'Europa. Mamprendrem accions conjuntes per combatre la circumscripció única en tot l'estat per al Parlament europeu. I, en relació amb les eleccions al Congrés i al Senat espanyols, queden lluny, però intentarem que el nostre partit nacionalista tinga representació a Madrid. D'altra banda, en les últimes trobades de forces nacionalistes en què participem hem tingut contactes amb personalitats catalanes i basques, i amb formacions de Canàries.

—*La seua participació en l'operació reformista li ha permès conèixer de prop el fracàs d'una plataforma de forces nacionalistes en les eleccions al Congrés. ¿Quines ensenyances n'ha tret, d'aquesta experiència?*

—L'operació reformista era molt imaginativa, encaixava en el model constitucional de l'estat de les autonomies i pretenia fer Espanya d'una altra manera, amb la participació de la perifèria. Però no hi hagué la generositat suficient per a fer-ho tot de forma més flexible. No hi havia sensibilitat perquè els distintes projectes nacionalistes tinguessen absoluta sobirania política a fi de coordinar les seues accions de cara a unes eleccions. Però entenc que l'experiència fou positiva, sobretot pel que fa a projectar el nacionalisme gallec sobre els polítics estatals.

—*Prompte hi haurà eleccions municipals. ¿El seu partit hi participarà?*

—Estem decidits a participar-hi, tot i ser conscients que en aquesta primera confrontació no podem presentar-nos en tots els municipis de la comunitat autònoma. En les grans ciutats esperem acudir a la confrontació amb garanties d'aconseguir bons resultats.